

Forfatter: Grundtvig, N. F. S.

Titel: Som den gyldne Soel udbryder

Citation: Grundtvig, N. F. S.: "Som den gyldne Soel udbryder", i Grundtvig, N. F. S.: *Sang-Værk til den danske Kirke. - 1944, 1944-1964*, s. 40. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-grundtvig11val-shoot-workid59087/facsimile.pdf> (tilgået 25. april 2024)

Anvendt udgave: Sang-Værk til den danske Kirke. - 1944

Lad dog, mens Verden staaer,
Det i vor Æt nedarves!

No. 4.

- 1 Som den gyldne Soel udbryder
Giennem den kulsorte Sky,
Og sin Straale-Glands udskyder,
Saa alt Mulm og Mørke flye,
Saa igiennem Løgn og Tant,
Da Guds Herre-Dag oprandt,
Ordet brød med Lys og Ære,
Herrens Navn velsignet være!
- 2 Lover Gud, I Christne fromme,
Gæster ved Hans Naade-Bord!
Lad i Sang os ihukomme
Herrens Gierninger paa Jord!
Alter-Bordets klare Guld
Var som sjunket under Muld,
Men, trods Keiser, Band og Pave,
Herren lod sit Guld opgrave!
- 3 *Herrens Bog* var lagt paa Hylden,
Æventyr i Kirken lød,
For en Krone, for en Gylden
Himmerig tillfals De bød,
Sandheds Lys og Korsets Ord
Var som sunket ned i Jord,
At de skulde ei fordømme
Pave-Løgn og Munke-Drømme.
- 4 Stærke dog er Herrens Domme,
Liv og Aand er Herrens Ord,
Lover Gud, I Christne fromme!
Lover Gud, I Engle-Chor!

Lyset kom og Mørket svandt,
Paven tabde, Ordet vandt,
Læs af Løgn, som Bjerg at skue,
Vælted Bibliens Myre-Tue!

5 Herrens Raad ei Støv udgrunder,
Verden aldrig dem forstaaer,
I Guds Haand gjør Smaaating Uuder,
Tigger-Munk gjør Jubel-Aar;
Morten Luther med Guds Ord
Tændte Lys igien paa Jord,
Saa hans Navn skal gaac med Solen,
Straale under Naade-Stolen!

6 Lover Gud, I Folk, og sjunger:
Guds Apostler trindt paa Jord
Nu igien med *vore Tunger*
Tale klart Guds rene Ord!
Hjerte-Sproget nu paany
Lyde skal i høien Sky,
Tunger gløde, Hjerter brænde,
Ved Guds Ord til Verdens Ende!

7 Tak, vor Fader i det Høiel
Tak i *Jesu Christi* Navn!
Naade for dit Guddoms-Øie
Fandt vor ringe Føde-Stavn,
Ordet over Bølgen blaa
Bød i Aandens Kraft Du gaac,
Lød til Salighed det virke
Jærtegn i vor lave Kirke!

8 Aldrig, Gud, du det forandre!
Lad i fromme Fædres Fjed,
I dit Ansigts Lys os vandre,
Lyses hjem til dig i Fred!

Dagen hælder, hos os bliv,
Du som er vort Lys og Liv!
Mæt du os med Sjæle-Føde!
Gør en liflig Aften-Røde!

No. 5. *)

1 Velmodt, I Christne frømme!
Lad høres nu vort Kvad!
Ver Lov-Sang lad opkomme
Til Gud fra allen Stad,
Fordi Hans Ord mon klinge
Saa vidt nu over Land,
Og alle Klokker ringe
For Christ, vor Frelsermand!

2 Gud haver af sin Naade
Opvakt en Christen Mand,
Som lader Guds Ord raade,
Dermed beviser han,
At vi som kaldes Chrisne,
For vore Præsters Skyld,
Var kun som Blomster visne,
Har længe faret vild.

3 Det ringer for vort Øre,
At Kløgt og Mande-Vid
Har Fienden vidst at føre
Imod Guds Ord altid,
Med falske Tegn og Drømme
Han os bedaaet saa,
At Guds Ord gik ad Glemme,
Det kan vi nu forståe.

*) Omarbejdelse af den gammeldanske Reformations-Psalme: **Lover Gud I Christne frømme.**